

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
21—31 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 9 (17)

21—31 березня 1948 р.

ЗАДОВОЛЬНИТИ ВИМОГИ ГЛЯДАЧА

Минуло півтора рока від дня опублікування постанови ЦК ВКП(б) «Про репертуар драматичних театрів та заходи до його поліпшення». Ця історична постанова викрила ряд серйозних помилок у роботі наших театрів, піддала суворій, більшовицькій критиці творчість драматургів. Постанова вказувала на засміченість репертуару безідейними п'єсами, які спотворювали радянську дійсність, або «виробами» закордонних драматургів, які пропагують чужі нашому народові буржуазні погляди й мораль. П'єси радянських драматургів на сучасні теми рідко з'являлись на сценах наших театрів.

Постанова ЦК ВКП(б) викликала велике зрушення в роботі наших театрів—у тому числі й харківських. За ці півтора рока з репертуару зникли пошлі п'єси, зросла кількість авторів, що пишуть для театру, зміцніли зв'язки театрів з драматургами, з'явилися нові сценічні твори на актуальні сучасні теми, театри показали чимало спектаклів, які користаються заслуженим успіхом у глядачів.

Та чи можемо ми сказати, що стан з репертуаром задовільний?

Кількісне зростання радянської драматургії не супроводжувалось якісним піднесенням. Повноцінних п'єс на сучасні теми ще дуже мало. За минулий рік харківський глядач побачив лише три такі п'єси: «Русский вопрос», «Генерал Ватутін» та «Молода гвардія». При чому інсценізація «Молодої гвардії» має значні хиби, які були справедливо розкритиковані в нашій пресі.

Решті п'єс ще не вистачає художньої глибини, повноти у змалюванні характерів, яскравості в мові, цікавого сюжету. Глибина художньої думки часто-густо підмінюється голою дидактикою. Замість живих людей на сцені діють схеми. Драматурги намагаються обійти конфлікти між персонажами, будують свої п'єси безсюжетно, а це як сказав М. Горький, ознака слабості й недосконалості драматургії.

За ці півтора рока харківський глядач не побачив ні одної радянської комедії. А між тим боротьба з пережитками капіталізму в свідомості людей, з низькопоклонством перед Заходом є найважливішим завданням радянського мистецтва, і в цій боротьбі сатира та комедія—чи не найгостріша зброя.

Зовсім зникли з репертуару харківських театрів класичні твори. За останній рік лише російський драматичний театр показав класичну п'єсу—«Бесприданицу» О. Островського. Цього замало. Глядач поряд з повноцінними радянськими п'єсами на сучасні теми хоче бачити на сценах своїх театрів кращі зразки російської, української та західної класики. Ясна річ, сучасна радянська п'єса повинна бути основою репертуару. Але відсутність класики збіднює репертуар, гальмує творче зростання театру, не дає йому можливості якнайповніше задовольнити вимоги радянського глядача.

Наш ростучий глядач любить свій театр. Та чим більша його любов, тим вищі його вимоги до театру. Ці вимоги наші театри повинні задовольнити!

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ,
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 (ранок), 25 березня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І.С.Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миrowsич; концертмейстери—В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевська, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса—А.Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;

Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж—Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

21, 24 (ранок) 26 (ранок) березня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Музика Людвіга Мінкуса.

Диригент—І. І. Баусов.

Постава балетмейстера В. М. Нікітіна.

Поповнення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. К. Литвиненко і О. С. Галкіна. Декорації і костюми художника Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери—Я. Л. Калігорський і В. О. Рубін.

Виставу веде С. Петров.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образилюбимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіда стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слухним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випроводити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являється дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги догляють Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порухуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ІХ ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—О. Г. Горохов. Санчо-Панса—О. С. Галкін, С. Г. Люлін, А. К. Саркісьянс. Дульсинея—Н. М. Виноградова, І. Л. Герман, Л. М. Любімова. Лоренцо—І. Ф. Дергаус, А. К. Саркісьянс. Кітрі—Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Базіль—Я. О. Додін, засл. арт. ГрузРСР, В. К. Литвиненко, П. Я. Плавнік. Гамаш—О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс. Альдонса—Є. Є. Пориваєва, В. П. Савченко, Мерседес—М. П. Горпиненко, А. Л. Пірадова, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко. Еспадо—Я. О. Додін, Н. А. Ізотов, І. А. Трахтенберг. Жуаніта—В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Л. А. Камишнікова, Л. М. Любімова. Цікалія—Е. Ф. Алексеева, Г. А. Гузовська, Д. Є. Рожинська, Г. Д. Хоменко.

У виставі беруть участь також солісти балету: І. Г. Ланцман, Г. Д. Маслова, Г. А. Водовозов, А. П. Кісенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний та весь склад балету.

Соло на скрипці—І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер, на віолончелі—Б. А. Ескія, Е. М. Хоміцер.

23, 27 (ранок) березня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст С. М. Городецького. Український переклад М. Т. Рильського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР М. П. Славинський.

Постава нар. арт. СРСР О. Г. Крамова і засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник — народний художник О. В. Хвостов.

Хормейстер Є. І. Мариківський

Танці в постанові балетмейстера А. П. Гірманна.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Минович; концертмейстери—О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заповнили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько їй слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдунив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвіднюється. Прокладаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів—Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Антоніда—О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Богдан Собінін—Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов. Ваня—В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес. Польський король Сігізмунд III—М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Гонець—М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков. Ратник-заспівувач—М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК—В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркіянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

ВАЛЬС—В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

МАЗУРКА—В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинарєнко, Г. А. Хоменко.

Виставу ведуть А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.

24 березня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою
В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент І. С. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера О. П. Геращенко.

Художник М. М. Калашніков.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головн. концертмейстер), В. Л. Горницька,
В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалюю інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаной втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревності в серці Флорії, щоб, скористовавшись з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо

погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник — З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — Г. В. Коваль. Різничий — І. Б. Вільчур, Д. О. Дісар, Б. Н. Малков. Сполетто, агент поліції — П. П. Калюжний, В. М. Нікітін. Скіарроне, жандарм — М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Тюремник — І. Б. Вільчур, С. І. Максименко. Пастушок — Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ — артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу — А. М. Базилевич і С. Р. Романівська.

Артистка В. Габрінович в ролі Вані
 („Іван Сусанін“ М. Глінки).

Фото Й. Куперштейна.

25 (ранок) березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Ми-
ронович; концертмейстери: В. Л. Горницька,
К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А.
Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер,
Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб,
Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга —
В. В. Габрінович, О. М. Дружевецька, Є. В.
Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А.
Мейер. Трике — В. С. Хворост, И. Л. Шехт-
ман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Кози-
нець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'я-
тов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич,
заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рот-
ний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Заре-
цький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І.
Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

26 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейн-
ман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Сте-
фановича.

Оформлення головного художника театру
І. С. Назарова.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миро-
нович; концертмейстери — В. Л. Горницька,
В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгород-
ський купець — В. Г. Будневич, засл. арт.
УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Мар-
фа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт.
УРСР; Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,
лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів ест-
ради; В. П. Павленко. Григорій Григорович
Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн.
арт. УРСР; А. Б. Маєргут. Любаша —
В. В. Габрінович, А. З. Левицька, нар. арт.
УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович
Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур,
Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійо-
вич Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков,
З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бо-

мелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Ду-
няша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Но-
сенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця
Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко.
Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоро-
батько. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Па-
рубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Оп-
ричники, бояри, боярині, слуги, мешканці
Олександрівської слободи — артисти хору і
мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській сло-
боді під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

27, 30 (ранок) березня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря
Штарбіні. Переклад за редакцією Л. Яким-
чука.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Сте-
фановича.

Художник Б. А. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миро-
нович; концертмейстери: В. Л. Горницька,
Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюз-
ного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк.
Альмавіва — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов. Фі-
гаро — Н. С. Григор'єв, А. Б. Маєргут. Дон-
Базіліо — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР;
Ф. Я. Курочкин. Дон-Бартоло — Д. А. Діс-
сар, Г. В. Коваль. Фіорелло — І. Б. Віль-
чур, Г. В. Коваль. Берта — О. А. Мейер
Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. 1-й слуга —
П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хво-
рост. 2-й слуга — М. Д. Державін, С. І.
Максименко. Офіцер — Г. В. Коваль, Н. В.
Неймарк.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

28 (ранок) березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за
Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслуж. арт. РРФСР і нар.
арт. БАРСР М. П. Славинський.

Режисер-постановник — заслужений артист
УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в поставі А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миро-
нович; концертмейстери — В. А. Фіалковська,
К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обу-
хова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Савін.
Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь
Єлецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Маєргут.
Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л.
Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Дер-
жавін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хво-
рост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Ней-
марк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С.
Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З.
Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А.
Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Моро-
зова, С. М. Тухнер, лауреат республікан-
ського конкурсу виконавців. Поліна — В. В.
Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Са-
венко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова,
Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Пав-
ленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міло-
взор — В. В. Габринович, О. М. Дружеве-
цька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І.
Козинець. Амур — Света Саркісянс.

В балеті беруть участь: солістки балету
М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко
та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р.
Романівська.

28 березня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник Л. І. Горовой.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця—В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват—П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон—О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадори—М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Д. Державін, Б. М. Малков.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

31 (ранок) березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. С. Галкін
П. Я. Плавник.

Концертмейстери: В. Л. Горницька, В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлю, яка вражає принца своєю подібністю до

Лауреат республіканського конкурсу виконавців С. Тухнер в ролі Амелії („Бал-маскарад“ Дж. Верді).

Фото Й. Куперштейна.

Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Одиллію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, гро-

мом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, К. В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва. Настазник принца — І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко; солісти балету: Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркіянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

30 березня

Д. Верді.

Т Р А В І А Т А

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на вжиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він

подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Флора Бервуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; герой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

31 березня

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад за редакцією Л. Якимчука
Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть

звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: час помсти ще не настав.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невідома своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога.

Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж — М. С. Раїк. Суддя — П. С. Строганов. Самуїл — Б. Н. Малков. Том — М. Д. Державін. Ульріка — Є. А. Лейтес. Сільвано — Г. В. Коваль. Слуга — Н. Я. Шехтман.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

П. І. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент засл. арт. УРСР

І. ШТЕЙНМАН

Постава засл. арт. УРСР

В. БУДНЕВИЧА

Оформлення І. НАЗАРОВА

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

21 (ранок) 30 березня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дії.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика
і режисера В. Воронова.

Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Кри-
жанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. М.
Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Па-
лажка, її няня—А. Смерека, засл. арт.
УРСР. Антон Іванович Квітка—С. Коша-
чевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—
Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іва-
нович Безродний—М. Кононенко, засл.
арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. І.
Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар.
арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл.
арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—
В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Ле-
мішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук.
Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна.
Гирявий, помічник режисера—М. Поко-
тєло, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна
Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор

газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталін-
ської премії; М. Волошин. Юркович, репор-
тер,—Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаши-
ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова.
Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—
С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—
М. Савченко. Пожежник—В. Бережний.
Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Сту-
дент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

21, 24, 26 (ранок) березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка-покоївка—
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негритьянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сена-
тор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон—В. Чистякова,
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник,—Є. Бонда-
ренко, лауреат Сталінської премії. Рой
Максуелл, юрист—С. Верхацький, І. Ко-
стюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран дру-
гої світової війни—С. Кошачевський, В. Ко-
робков. Серкін, шеріф—М. Захарченко,
О. Немзер. Чак Уоррен—Ф. Хрипко. Боб
Айзі—І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

23, 24 (ранок) 31 березня

За О. Фадеевим. Інсценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Плещенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютиков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеровський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко, В. Коробков. Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова нар. арт. УРСР та УзРСР, Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак, І. Стешенко. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Нем-

зер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

Артистка Г. Гончарова в ролі Улі Громової («Молода гвардія» за О. Фадеевим).

Фото М. Савченка.

25 березня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хаба — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

26 березня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер Л. Кіншина.

Художнє оформлення Д. Власюка.

Музичне оформлення М. Каневського.

Хореограф Е. Рабінович.

Концертмейстер К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл.

Нар. арт. УРСР Ф. Радчук в ролі репортера Юрковича („Талан“ М. Старицького).

Фото М. Савченка.

арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач —

М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

27, 28 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Режисер В. Воронов.

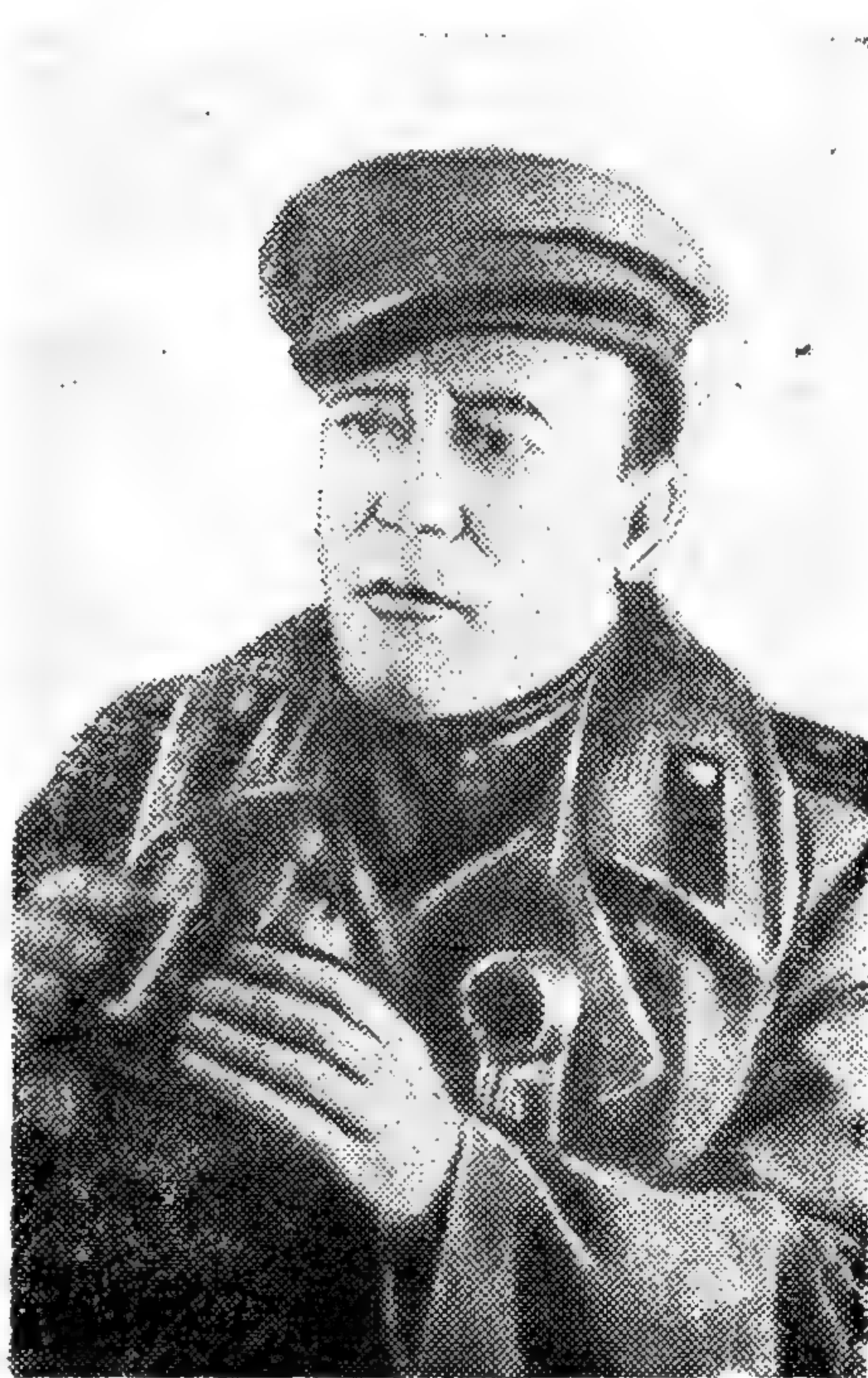
Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючи фронтом — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — Д. Антоневич, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби — Ю. Тітов. Милозоров, полковник інтендантської служби — Я. Смоляк. Лікар, майор медичної служби — Г. Снегірьов. Скиба, майор — О. Немзер. Черних,

гвардії капітан — М. Захарченко. Артилери-сти-гвардійці: Несміян — В. Мізіненко; Делікатний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Харитонов — В. Бондаренко. Книш, молодий борець — В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади — О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського — В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор — А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — М. Микитенко. Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

Засл. арт. УРСР М. Покотило в ролі Тимка Рогожина („Генерал Ватутін“ Л. Дмитерка).

Фото М. Савченка.

28 (ранок) березня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгіна.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.

Художник В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Євотін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фомина, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

О. Островський

ВОВКИ та ВІВЦІ

комедія на 4 дії.

Постава режисера

О. ГЛАГОЛІНА.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21 (утро) 26, 27, 28, (утро) марта

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

П'єса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. С. Лизогуба.

Режиссер-лаборант В. И. Цветков.

Художник Б. И. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — А. М. Волин, Ф. В. Кривонос. Глухов, майор — М. И. Таранов, Б. М. Тоценко. Маслов, генерал — Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. А. Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — В. И. Карпенко, П. И. Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Г. Кригер, А. В. Танеева. Вудд, сенатор — А. К. Котляров, А. А. Ерошенко. Американские журналисты: Кемпбелл — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Ллойд — В. В. Кропотов, Г. М. Столкин; Эчмен — Г. А. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С. Любич. Курт Дитрих, его сын — Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. М. Венцовский. Эльза, жена

Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын — Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко, Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

21 марта

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР
А. Г. Крамова

Режиссер И. С. Любич

Художник М. М. Беспалов

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов — В. М. Венцовский. Глафира Климовна Глумова, его мать — С. Я. Давыдова. Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — Я. Г. Азимов. Клеопатра Львовна Мамаева, его жена — К. А. Суковская. Крутицкий, генерал в отставке — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусиная, богатая вдова — Л. А. Линецкая, З. В. Зиновьева. Машенька, ее племянница — Р. Д. Семашко. Егор Васильевич Курчаев, гусар — В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко. Голутвин, человек не имеющий занятий — И. А. Здановский. Иван Иванович Городулин — И. С. Любич. Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем — А. К. Кочкарева. 1-я приживалка Турусиной — Н. А. Степанова. 2-я приживалка Турусиной — К. Т. Туберозова. Человек Мамаева — Т. В. Прево. Человек Крутицкого — Т. В. Прево. Григорий, человек Турусиной — А. К. Котляров.

Артист И. Любич в роли профессора Дитриха („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

23, 24, 25, 30, 31 марта

ПРЕМЬЕРА

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Р. Резникова.

Режиссер-ассистент Т. В. Прево.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—А. М. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—Я. Г. Азимов, В. М. Шаповалов. Софья Львовна, его жена—Е. И. Оноприенко, З. П. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница—З. В. Зиновьева, О. И. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых—А. К. Кочкарева, М. В. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—В. И. Цветков. Анна Павловна, его мать—Е. М. Леонидова, К. Т. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент—Б. М. Тоценко. Бакалова, Надежда Петровна, студентка—А. И. Москаленко. Люся, ее подруга по

Артист В. Шаповалов в роли Курта Дитриха („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

институту—Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист—Ф. В. Кривонос, В. С. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—И. Е. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР; Т. В. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина—К. Т. Борискина, М. А. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве—Э. В. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—В. В. Кропотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова—П. И. Пружанский, В. А. Сергеев. Работник министерства—В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая. Дежурный на заводе—В. И. Карпенко. Клавдия Михайловна—В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая. Рабочий на заводе—С. Э. Лерман. Продавщица в цветочном магазине—Н. А. Степанова. Покупатель—А. Н. Агейчик. Юноша—Я. Л. Эдельман. 1-й официант—Г. М. Столкин. 2-й официант—И. А. Здановский. 3-й официант—В. Ф. Криштоп. 1-я официантка—Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская. 2-я официантка—Г. А. Клебанова. Старик, румын—Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Гелембо, З. П. Макаровский.

28 марта

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова—Л. А. Линецкая. Лариса Дмитриевна, ее дочь—А. П. Воронович, нар. арт. СССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой чело-

век с громадным состоянием — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — А. А. Ерошенко. Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — К. Н. Северов, засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — К. Т. Туберозова. Робинзон, про-

винциальный актер — А. М. Волин. Гаврило, содержатель ресторана — Б. К. Викторин. Иван, слуга в ресторане — Т. В. Прево. Илья, цыган — Э. В. Коломийский. Лакей Огудалов — В. Ф. Криштоп.

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

23, 27 (ранок) 28,
31 березня

Л. Юхвід.

Музика О. Рябова.

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера І. С. Радомиського.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення Н. Ф. Соболя.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

Хормейстер Л. О. Карпова.

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар — П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Галина Луговиківна — К. В. Великосельська, А. В. Лундишева. Віра Ємельянова — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. С. Міцнер. Юхим Гнатович — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Нюша — Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Джаяк — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Саня — В. В. Безпалько, Л. М. Мабо. Дід Сашко —

М. І. Малегрант, М. А. Мармур. Листоноша — Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль. Приїжджий — В. І. Андреев, В. М. Цесінський.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

21, 25, 30 березня

Текст — Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулинич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка — А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Стеля, її дочка — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»:

Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька; Берта—Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко—П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; В. І. Кучма, Хома—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Цезар Галль, старий актор—Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни—О. Г. Івашутич, народн. арт. УРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко. Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І. Андреев. Одноокий, поліцейський агент—М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар поліції—В. М. Цесінський. Сержант поліції—А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Ліснівської, Л. Леbedенко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

24 березня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригенти: гол. диригент С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення художника Н. А. Барової.

Танці в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—К. В. Великосельська, А. Г. Суяркіна. Джім—Д. І. Волков, П. К. Павлушенко, К. О. Передерніков. Жанна—М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Ванда—Л. О. Романенко. Герман—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; К. Л. Райданов. Малон—М. С. Іванов, О. Л. Райданов. Авлей—

В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Еміль—М. М. Іванов. Етель—М. С. Гаєвська, А. М. Алмазова. Чорний Орел—С. М. Бондаренко, Е. Л. Грицюк.

Танці виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Семенов, А. Хільченко.

Виставу веде помреж. Н. А. Арбо.

25 (ранок) березня

Текст—В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський. Переклад І. Муратова.

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава І. С. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров—Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков. Катя Колеснікова—К. В. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УРСР. Петро Кузнецов—В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк. Леонід Кузнецов—М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Василь Іванович Чашкін—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; О. Л. Райданов. Стенлі Мак-Плют—І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов. Бетті—Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мізіненко. Станіслав Гримза—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Ванда—Л. С. Мінцер. Олівія Хічкок—О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Майкл—К. П. Римський. Фред—А. Г. Зуб. Черговий—В. М. Цесінський. Адміністратор—І. І. Андренко.

Танці виконують: В. О. Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Ліснівська, П. Я. Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера Н. О. Арбо.

26 березня

Е. Кальман.

Лібретто Грекова.

Переклад О. Полторацького.

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Д. Соляшанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення С. І. Сонечкіна.

Танці в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Графиня Божена — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Циганка — С. Р. Аппель, Ф. Р. Пергамент. Подруга — М. Г. Вербицька, Т. Г. Суяркіна. Тасило — Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Каламан Зупан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Популеску — Микола Іванов, О. Л. Райданов. Карл Ліпенберг — В. І. Андреев, М. М. Іванов. Чеко — С. М. Бондаренко. Циган — С. М. Бондаренко, Є. Л. Грицюк. Пенічек — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. І. Мелегрант.

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. Ф. Ліста) — виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Ліснівська, М. Кочубинська, В. Семенов, Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

27 березня

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава М. В. Аваха.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Соляшанський; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов — П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко. Ольга — К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна. Ковальчук — Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Валентина — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Коля — Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутинова. Наталія Павлівна — О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Надя — Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко. Павло Павлович — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Федя — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Котлов — В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Перший майор — Н. Ф. Коваль. Нервова дама — В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Другий майор — М. Н. Гавриленко. Семен — М. М. Іванов, С. Л. Киричек. Шофер — С. М. Бондаренко, І. А. Горох. Продавець костюмів — М. Ф. Таранов. Дорохов — Н. Корольов.

БАЛЕТ:

Спортивний — В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.

Зустріч — В. Ліснівська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.

Рязанська кадрили — В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.

Жартівниця — С. Бондаренко, М. Кочубинська.

Виставу веде пом. реж. Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає харківська філія „Українського театального товариства“

05322. Друкарня „Мистецтво“. Харків. Зам. 312. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

**ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР**

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

А. Н. ОСТРОВСКИЙ

**ДОХОДНОЕ
МЕСТО**

ПЬЕСА В 5 ДЕЙСТВИЯХ

**Постановка народного артиста Союза ССР
А. Г. КРАМОВА**

Режиссер И. С. ЛЮБИЧ

Художник Б. И. ЧЕРНЫШЕВ